

Publicerad 2010-11-06 01:50 av Niklas Holmgren

Från dissonans till konsonans

(Ingress, kort beskrivning): Jag tog mod och konfronterade min äldre broder om tiden som barn då han utnyttjade mig sexuellt. Dock fick jag ett barnsligt svar; "Jag vet inte vad du kommer i håg men du måste ju ha rökt på dessa tillfällen för jag vet inte vad du pratar om. Du borde kanske kontakta någon för dina allvarliga problem. Kontakta aldrig mig eller min familj igen. Så är du snäll."

Han klafsade omkring som en dammsugare på två ben i mitt liv och hans uppträdande det var rätt så besynnerligt.

Hans affektiva rotationer så rudimentära! Som en bräcklig och konstig tennsoldat kände jag mig i hans närhet.

Han den där brodern som man vill vara stolt över är enbart en clown som spexar om intetsägande händelser.

Broderns utveckling består i att krympa sanningen till en nanometer och sedan spränga sandkorn med den.

Tänk er i alla fall där mitt bland sandkornen står jag med sanningens bågare och utan en tråd på kroppen, det börjar snurra.

Ner i bågaren av sand kliver brodern av förruttnelse och jag spyr i sanningens bågare p.g.a. stanken.

Jag sprang emellertid iväg ut i Gobiöknen och gick vilse bland alla sprängda sandkorn. Jag dryper av svett och mina ögon är igenmurade av solens heta strålar.

Nu efter lång tid har jag dock hittat ut från denna heta öken och många år har passerat och ligger i dåtiden begravd under flera ton av sprängda sandkorn.

Nu hängs sanningen högt och vittrar sönder som papper och sprids med vinden för att med tiden falla till jord och åter multna till intet, allt.

En ny väg stakas ut och jag sammanviger mitt liv till sanningen och Guds härlighet samt styrkan som han gav mig och det mod jag vågade visa för att sätta punkt för det gamla livet och ge mig själv kraft att börja vandra en ljusare väg med Gud och hans evinnerliga kärlek.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Niklas Holmgren med Poeter.se id #34835 innehar upphovsrätten